

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

Ouicula S. Francisci piorum monitorum memor.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

Certat vlulatu, certat impiis diris,
 Queis animi Eriannys insolentior bullit,
 Nostrate nares frendet igne torreri,
 Et se superbus retibus suis captum,
 Nasoque captum insanit à fabro vili.
 Furit, execratur, imprecatur horrenda,
 Deripere sese pugnat omnibus pugnis,
 Pede, dente, linguâ dexterâ sinistraque,
 Stridoribusque sibilisque decertans,
 Et nunc maledico felle, nunc precum melle,
 Emancipandi quæritat vias nasi.

Verùm labore sudat improbo, sudat
 Labore dæmon improbissimo : nasum
 Dunstanus arctat arctiùs, pio risu
 Vinctum flagellans, impium facit ludos.

Veniâ ille tandem forcipis relaxati,
 Nidore plenus, & pudore suffusus,
 Repetit Auerni limen, occulens nasum,
 Iocosa risus ansa ne suis fiat.

Iô triumphè, iô triumphè, Dunstane.
 Iure ille sartor Inuidentiæ, pœnas,
 Nil minùs opinans, has suo fuit naso,
 Ipse sibi turdus, & vorans quod intriuit.

*Ouicula sancti Francisci piorum
 monitorum memor.*

Ex eius Vita, cap. 8.

S Oror cicada si fuit, fuit & soror
 Ouicula, dono fors tibi quondam datum,
 Francisce, menti concolor animal tuæ.

Hanc

Hanc tenerè amatam, sed piè, sensu pio,
 Ceu lenitatis symbolon alebas domi.
 Hanc non pigebat voce nutuque alloqui,
 Sed & monere. Sæpè dixti candidè:
 » Audi benigna monita, si sapias, soror.
 » Harum Parenti & Principi rerum Deo,
 » Qui condit imbres gramini, gramen tibi,
 » Te condit homini, condit & hominem sibi,
 » Quidlibet amoris ac honoris exhibe,
 » Frequensque grates redde pro captu tuo:
 » Seu cum auida somni (lectulum tuum tibi
 » Natiua sternet culcitra) incumbes humo,
 » Seu cum resurges, & salutans Phosphorum,
 » Hiante stabis ore, Cælum suspice:
 » Et quando, socias inter, in pratium rues,
 » Famem vt repellas, & repellas vt sitim,
 » Cum labra lymphis proluas illimibus:
 » Caue ne vel umbram pullulantis trifolij,
 » Vel tenuis vndæ stillulam libaueris
 » Primore labio, ni prius suspexeris,
 » Cibus vnde, potus vnde labitur tibi.
 » Do veniam vt ædem sapiusculè sacram
 (Accliuus arrigebat aures Pamphila,
 » Intres, at intres, non haram vt soles tuam:
 » Illuc molestos, indecoros, absonos
 » Inferre gressus vnguis extremi time.
 » Lanæ vt nitorem virginem serues tuæ,
 » Ne te voluta more lutulentæ suis;
 » Sed rore puro, aut frondis vndâ limpidi,
 » Subinde lauere, macula si fuerit tibi;
 » Si nulla fuerit, tu tamen nullam laua,
 » Vt puriori in vellere placeas Deo,

Qui

- „ Qui puritatis auctor est, amator est.
 „ Vide ne arietes, néve in obuios ruas;
 „ Caue siue morfu, siue morfiunculâ
 „ Pecora, vel homines, vineasque vellices.
 „ Caue deuouendos flosculos altaribus
 „ Vel ore laceres, vel bifurcato pede,
 „ Malè feriatæ felis instar, proteras.

Isthæc bidenti iussa Franciscus dabat.
 Ast illa posthæc omnium memor probè,
 Molli recumbens herbulâ, secum sibi
 Ea reuocabat, instar esu graminis.
 Si cui veniret obuia è Fratrum grege,
 Properabat olli blandiens, olli caput
 Honoris ergô protinus summittere,
 Caudam remulcens vestibus, flocco tamen
 Nullo relicto, ne negotium daret.

Si ferari forsân adlubesceret,
 (Suarque dulces bestiis sunt feriæ,
 Neque semper arcum feriæ tendunt suum)
 Non illa feli, non cani colludere,
 Sed sola, sola si foret; sin, cum pare
 Vel oue, vel agno contribulibus suis
 Aut saltitare, aut cursitare ad terminum.

Audit canentes in pio Fratres choro?
 Concedit illò præpropera, nullo duce,
 Magnæque ad aram Matris inflexo genu,
 Süaue balans, hac salute Virginem
 Matrem salutis animal impertit pium.
 Et dum tremenda, præcinente cymbalo,
 Sacrificus altum furrigit Mysteria,
 Mora nulla, curuat poplites reuerens pecus,
 Et testem honoris indit osculum solo.

Ride-

Ridebis Hugonota, si fors hæc leges;
 Nasumque rugans inquires, Belli logi.
 Frendebis Hugonota, si fors non voles;
 Viuet, vigebit Veritas, Error cadet:
 Germana Francisci soror, docilis bidens,
 Frendente te, ringente te, laudabitur.

Hereticus scrutari docetur.

Vide Basil. Epist. 118. in Eunomium.

SCAZON.

HAeretice scrutans omnia, & nihil scrutans,
 Qui inane cedis & recedis examen:
 Quid Prima rerum cum Manete scrutaris,
 Et grande folium Triados, instar Arii;
 Et illa tentas assequi, vt sophus quondam
 Eunomius, in quem tela strinxit arguta
 Basilius ille iure maximo Magnus?
 Quid deinde tanto temporis tui damno
 Scrutaris, instar improbi Berengarî,
 An Christus insit Eucharisticæ mensæ?
 Quid te fatigas, hæc minuta scrutando?
 Pernice pennâ fretus, Icari more,
 Scrutare potius digna mentis alatae.
 Scrutare talpas in cubilibus furuis,
 Quâ nare bulbos, hortuli tui gazas,
 Per multa spatia diffitos odorentur?
 Scrutare Dominam noctuam, quid in rimis
 Diem illa totum somniet latebrosis?
 Quot deinde muscas nocte captet illuni,

Suos